

ΣΥΝΑΡΟΜΑ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

Εντός της Κερκύρας: έτησία	δρ. 6.
» » » » Εξάμηρος	» 4.
Εκτός της Κερκύρας έτησία	» 8.
» » » » Εξάμηρος	» 6.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

Έτησία δραχ. 10.
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠ. 5.

ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΙΣ

ΕΒΔΟΜΙΑΙΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΕΝ ΚΕΡΚΥΡΑ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ

ΔΙΑ ΠΑΣΑΝ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΙΝ ΙΣΙΩΤΕΡΑΙ ΣΥΜΦΩΝΙΑΙ
Τὰ χρονογράφα δημοσιεύμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται

Γράφειν καὶ Τυπογραφεῖον πρὸς τὰ Τεῖχη.
Οἰκία Λυκοῦδης, παραπλεύρως Βίλας Γαλλίας. Κερκ. 68

ΓΥΛΦΟΡΔ

«Ως σήμερον ἀπέθνησκε, μακρὴν τῆς Ἑλλάδος, ὁ κράτιστος τῶν φίλων αὐτῆς καὶ ἡ Κέρκυρα, κατὰ τὴν ἐπέτειον ταύτην, νοεῖται, ὅτι ἔχει καθήκον ν' ἀποστείλῃ πρὸς τὴν ψυχὴν τοῦ μεγάλου φιλέλληρος, διὰ τῶν γραμμῶν τούτων, τὴν ἐκδήλωσιν τοῦ σεβασμοῦ, τῆς ἐκτιμήσεως καὶ τῆς ἀγάπης τῆς.

Τὴν ὑπῆρξεν ἡ Γύλφορδ καὶ ποῖα ἡ δρᾶσις του, ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἰδίως κατὰ τὴν ὁποίαν, ἐν ἔτει 1824, ἔδρου τὴν Ἱόνιον Ἀκαδημίαν, εἶπε περὶ τὸν νὰ ὑπομνήσωμεν ἐν τῷ σημερινῷ μας ἄρθρῳ.

Ἡ Ἀκαδημία ἐκείνη ὑπῆρξε, μέχρι τῆς ἐνώσεως, ἡ φωτιστικὸς δῆς, ἥτις ἐφώτισε τὸ ἀγωνιζόμενον τότε Ἕθνος, μετὰ τὴν πλουσίαν λαμπρότητα τῆς Ἑλληνικῆς παιδείας. Ἡ νεολαία τῆς ἐποχῆς ἐκείνης προσέτρεχεν ἐκζητοῦσα τὴν ἡθικὴν ἐνίσχυσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ πνεύματος καὶ τὸ ὑπέροχον ἐκεῖνο βῆμα, τὸ ὁποῖον ἐλάμπρυνεν ἡ διάνοια ἐνὸς Βράβδρα, μετὰ τῶν ἄλλων ἐπιλέκτων τῆς σκέψεως φωστήρων, ἐκραταίωσε τὴν πίστην ἐπὶ τὴν τελικὴν νίκην τῆς δοκιμαζομένης Φυλῆς.

Ἡ κατήργησις τοῦ πνευματικοῦ ἐκεῖνου φυτωρίου, ἥτις ὑπῆρξεν ὁ πρῶτος καρπὸς τῆς ἐπιτευχθείσης, κατόπιν μακρῶν ἀγώνων, ἐνώσεως τῆς Ἑπτανήσου, πληροῦ ἀκόμη ἄλγους πᾶσαν ἐπτανησιακὴν ψυχὴν. Ἀλλὰ παραμένει ἀεὶποτε ἀνεξάλειπτος, εἰς τὰ βῆθη τῆς ψυχῆς τῶν ἐπτανησίων, ἡ εὐγνώμων ἀγάπη πρὸς τὸν ὑπέροχον ἰδρυτὴν τῆς, τοῦ ὁποῖου τὸ νεκρῶθέν σῶμα δὲν ἠτύχησε νὰ δεχθῇ εἰς τοὺς κόλπους τῆς ἡ Ἑλληνικῆς γῆς.

Οἱ μεγάλοι ὅμως νεκροὶ, ὅπουδῆποτε καὶ ἂν ἀποθέτουσιν, ἀπερχόμενοι τοῦ κόσμου τούτου, τὸ φθαρτὸν αὐτῶν περιβλήμα, καταλείπουσιν ἀείδιον τὴν μνήμην των εἰς τὴν μεγάλην Πατρίδα τῆς ἀνθρωπότητος εἰς ἣν ἀνήκει, ὡς κτῆμα πολῦτιμον, τὸ εὐγενὲς αὐτῶν ὄνομα.

Ἡ Ἑλλάς, διελθοῦσα διὰ σταδίου μακρῶν δοκιμασιῶν, κατὰ τὸ σκοτεινὸν καὶ ἀπελπιε διάστημα ἀλληλοδιαδεχομένων αἰώνων, εὗρεν ἀεὶποτε ἐνίσχυσιν ἐν τῇ πενίᾳ της, εἰς τὴν δρᾶσιν τῶν μεγάλων αὐτῆς φίλων καὶ μεταξὺ τούτων κατέχει θέσιν ἐπιφανεστάτην ὁ μέγας Ἀγγλος πολέτης, ὅστις εἰς αὐτὴν ἀντίρρως ὁλόκληρον τὴν ζωτικὴν αἰσθῆσιν τῆς ὑπερόχου αὐτοῦ διανοίας.

Ὁ Γύλφορδ δὲν ἠγάπησε μόνον τὸ ἄρχαϊον Ἑλληνικὸν κλέος. Δὲν ἦ-

σθάνθη δοκουμενὸς τοὺς εὐγενεστέρους πηλμοὺς τῆς καρδίας του ὑπὲρ τῆς ἀγωνιζομένης τότε Φυλῆς. Προσείκοιτο τῇ μεγάλῃ ψυχῇ του καὶ ἡ πίστις τῶν πατέρων μας καὶ ὡς ὕπατον δέγμα τῆς πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἀγάπης του, ἦλθεν ἐδῶ ἵνα λατρεύσῃ τὸν Θεὸν ἐν τῇ ὀρθοδόξῳ πίστει καὶ ἵνα κάμψῃ τὸ γόνο του πρὸ τοῦ θαυματουργοῦ ἐκεῖνου σκηνώματος ὑπὲρ ὑπῆρξεν ἡ κιβωτὸς τοῦ μεγαλειόδοξου καὶ ἐναρέτου ἐκεῖνου Πνεύματος, τὸ ὁποῖον καὶ σήμερον προστατεύει, ἀπὸ τῆς ὕψις τῶν ὑπερτέρων σφαιρῶν τοῦ Ἀπείρου, τὴν νῆσον, ἥτις πάντοτε εἰς τὸν ναὸν του καταφεύγει ὁσάκις χερμάζεται ἡ ψυχὴ τῆς καὶ ὁσάκις ἡ καρδία της αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκην μιᾶς ὑπερτέρας ἀντιλήψεως.

Ἐὰν ὅμως γνωστὴ τυγχάνει ἡ δρᾶσις τοῦ Γύλφορδ, διαρκούσης τῇ λειτουργίᾳ τῆς Ἀκαδημίας, ἣν αὐτὸς ἔδρουσε, παραμένονσι, διὰ τοὺς πολλοὺς, ἄγνωστοι αἱ λεπτομέρειαι τῆς βαπτίσεώς του, τελεσθείσης τὴν 11ην τῆς νυκτὸς τῆς 23ης Ἰανουαρίου 1791.

Οὐλήσας, ὁ Γύλφορδ, νὰ βαπτισθῇ, εἰς ἡλικίαν 24 ἐτῶν, κατὰ τὸ ὀρθόδοξον δόγμα, κατηχήθη εἰς τὰ νάματα τῆς Ὀρθοδόξου θρησκείας ὑπὸ τοῦ διαπρεποῦς τότε φιλολόγου καὶ θεολόγου Γεωργίου Προσαλένδου.

Ὁ τότε πρωτοπαπᾶς Κερκύρας Δημήτριος Πετρετίνος δὲν ἐπέθετο νὰ παράσχῃ τὴν αἰτοῦμένην ἄδειαν, διότι ὁ Γύλφορδ, φοβούμενος μήπως ἡ οἰκογενεὰ του ἀπολέσῃ τὰς τιμὰς, ὧν ἀπελάμβανεν ἐν Ἀγγλίᾳ, καταδιωχθῇ δὲ καὶ οὗτος, ἔθεσεν ὡς ὅρον νὰ τελεσθῇ ἡ βάπτισις μυστικῶς. Μετεπίσθη ὅμως ὁ Πετρετίνος ὑπὸ τῶν ἐπιχειρημάτων τοῦ Προσαλένδου καὶ ἔστερξεν εἰς τὴν «κατ' οἰκονομίαν» βάπτισιν, δώσας τὴν διαταγὴν τῆς τελεσεως τοῦ μυστηρίου εἰς τὸν τότε πρεσβύτερον Σπυρίδωνα Μοντεσάντον.

Ὁ Γύλφορδ ἐφθάσεν εἰς Κέρκυραν τὴν 4ην Ἰανουαρίου 1791 καὶ ἐβαπτίσθη εἰς τὸν οἶκον τοῦ πρωτοπαπᾶ Δημητρίου Πετρετίνου, παρισταμένων, ὡς ἀναδόχων αὐτοῦ, τοῦ ρηθέντος πρωθειρέως καὶ τοῦ κατηχήσαντος αὐτὸν Γεωργίου Προσαλένδου.

Μετὰ τὸ βάπτισμα μετέλαβε τῶν Ἀχράντων μυστηρίων εἰς τὸν ναὸν τῆς Μανδρακίνας οὕτως ἐφημέριος ἦτο ὁ Ἀντώνιος Γαλλινᾶς. Τὴν 3ην Φεβρουαρίου ἀνεχώρησεν ἐκ Κερκύρας καὶ μετέβη εἰς Λευκάδα, ὅπου διέμενε, καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς παρακροστῆς τοῦ Πάσχα, διὰ νὰ τελεσθῇ τὴν νῆστεύαν, κατόπιν εἰς κελλίον

τοῦ Κοινοβίου τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἀγ. Ἰωάννου.

Ἐκ Λευκάδος μετέβη εἰς Κεφαλληνίαν καὶ Ζάκυνθον, σκοπῶν νὰ περιδεύσῃ ὁλόκληρον τὴν Ἑλλάδα, ἀλλὰ δυστυχῶς ἐπιστολὴ ἐκ Λονδίνου, ἀγγέλου αὐτῷ τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς του, Νόρθ κόμητος Γύλφορδ, Πρωθυπουργοῦ τῆς Ἀγγλίας ἐπὶ τῆς βασιλείας Γεωργίου τοῦ Γ', τὸν ὑπεχρέωσε νὰ διακόψῃ τὸ προσκύνημα τῶν μνημείων τῆς Ἑλληνικῆς ἀρχαιότητος.

Κατὰ τὴν βάπτισιν του, ὁ μὲν εἰς τῶν ἀναδόχων του, ὁ Πετρετίνος, ἔδωκεν αὐτῷ τὸ ὄνομα «Φρειδερίκος», ὁ δὲ ἕτερος, ὁ Προσαλένδης, τὸ ὄνομα «Δημήτριος».

Φθάσας εἰς Λονδίνον ἐγένετο μέλος τῆς Βουλῆς τῶν Κοινοτήτων, ἀλλ' ἐν τῇ ψυχῇ του διετήρησε πάντοτε ζωντανὴν τὴν ἐπιθυμίαν νὰ παράσχῃ εἰς τὴν πολυφίλητον Ἑλλάδα του τρανώτερον ἐτε δέγμα τῆς ἀγάπης του, διὰ τῆς ἰδρύσεως τῆς Ἑλληνικῆς Ἀκαδημίας ἣν ἐπραγματοποίησε μετὰ 33 ἀπὸ τῆς βαπτίσεώς του ἔτη.

Βιοτ' ἤδη εἰς τὸν Κόσμον τῆς αἰωνιότητος ἐν εὐδαιμονίᾳ τὸ εὐγενὲς αὐτοῦ Πνεῦμα καὶ ἐκεῖθεν δὲν παύει προστατεύων τὴν χώραν, τὴν ὁποίαν τόσον ἐλάτρευσε κατὰ τὸ διάστημα τῆς εὐγενοῦς ἐν τῇ γῇ σταδιοδρομίας του.

Ἡ Ἑλλάς, εἰς τὴν ὁποίαν παρέσχε τὸ πρῶτον ἐλεύθερον βῆμα, ἀπὸ τοῦ ὁποῖου ἐδεδάσκατο ἡ ἑλληνικὴ παιδεία, καθ' ὃν χρόνον ἡ ὅλη Φυλὴ ἠγωνίζετο τὸν σκληρὸν καὶ δύσκολον ἀγῶνα ὑπὲρ τῆς ἰδίας αὐτῆς ἀνεξαρτησίας, προσφέρει, σήμερον, εἰς τὴν μνήμην του, πλουσίαν τὴν εὐγνωμοσύνην τὴν ὀφειλομένην εἰς αὐτόν. Ἡ Κέρκυρα δὲ, μὴ λησμονοῦσα ποτὲ ὅτι αὐτὴν προέκρινεν, ὡς τόπον τῆς ἐκδηλώσεως τῶν μεγάλων ἀνθρωπιστικῶν αὐτοῦ αἰσθημάτων, προσέρχεται μετὰ τιμῆς πρὸ τοῦ ἐπιφανοῦς αὐτοῦ ὀνόματος καὶ ἀναγράφει τοῦτο, χρυσοῖς γράμμασιν εἰς τὸ ἐκλαμπρὸν Πάνθεον τῶν μεγάλων αὐτῆς εὐεργετῶν.

M. B. ΔΑΝΔΟΣ

ΜΕΓΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ

ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΟΠΟΙΙΑΣ

καὶ ΚΟΝΑΚΟΠΟΙΙΑΣ

N. E. ΚΟΤΣΩΝΗ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

Οἶκος ἰδρυθεὶς τῷ 1875.

Ἀντιπρόσωπος διὰ Σ. Γ. ΜΑΝΙΑΚΗΣ

ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

AL 54.41 φ5.0113

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑΙ ΣΕΛΙΔΕΣ

Ο ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ

Προχθές μού έτυχε ν' άκουμπήσω εις μίαν σκάλαρ, ή οποία κ' αὐτή άκουμπισμένη εις ένα τοίχον καί μουντζουρωμένη από ακαθόριστα χρώματα, έστέκετο σάν κάποιον νά καρτερούσε.

Αίφνης ήσθάνθην εις τά νώτά μου κάτι τι πού με σκουρτούσε. Γυρίζω καί βλέπω, ώ τοῦ θαύματος! τήν σκάλαρ κινουμένην με τήν προσπάθειαν ανθρώπου πού θέλει νά σέ ξετινάξη απ' επάνω του.

— Χριστιανέ μου—μού λέγει—άφησέ με λίγο νά ξεποστύσω κ' εσέ. Επάνω μου δέν έχεις καμμιά δουλειά. Έχω δυό βδομάδες τώρα πού δέν κατώρθωσα νά ήσυχάσω στιγμή από τῷ ανεβοκατέβασμα εκείνων πού μουντζουρώνουν με μαύρα γράμματα τās προσόψεις τῶν καταστημάτων. Σέ λίγο πάλε άλλο φορτίον περιμένω καί πούδς ξέρει πότε μπορώ νά τελειώσω τήν θλιβεράν αὐτήν άγγραφείαν μου.

Εσκέφθηνκα πρὸς στιγμήν καί ἐδελαιολόγησα τῷ ταλαιπωρῶν αὐτό διαπόδαρον ξύλο, τῷ ὁποῖον χρησιμεύει εις τῶν ἀνθρώπων διά νά γθάνη, ὅταν θέλῃ, τὰ ἀφθαστα καί εις τήν περίστασιν αὐτήν νά μεταβάλλῃ τās πρῶν καθαράς ὡποθέσεις προσόψεως κάθε ἐμπορικοῦ ἢ ἐργατικοῦ καταστήματος εις γιωγραφικόν χάρτην από εκείνους πού συνήθως ἐκτιπώνουν εις ἡμέρας πολεμικὰς τὰ ἀκαλλυτέχνη λιθογραφεία.

Αλλά καί τῷ ἠρώτησα πῶς ἀντιλαμβάνεται ἔτσι ἀπαισιοδόξως ένα τόσο ἱερὸν καθήκον καί στεγάζει βαθείᾳ διά μίαν ὑπηρεσίαν πού δέν μπορεί νά ἀποφύγῃ καί κυρίως δι' αὐτήν εἶναι προωρισμένο.

— Εἰπίστευσα—μού ἀπαντᾷ,—ὅτι, με τήν ἔκδοσιν τῆς Ἀστρονομικῆς διατάξεως περί ἀγγραφῶν, ἡ ὑπηρεσία μου αὐτή θά εἴχῃ καί κάποιαν χάριν, κάποιον θέληρον. Απερττίας, καθὼς με βλέπεις με ἀρατεταμένους τοὺς βραχίονας δέν κάρω ἄλλο παρὰ νά κράζω εις βοήθειαν, τήν θεὰν Καλαισθησίαν, ἡ οποία ἐξηγέρισθη με τήν φωνήν τῆς Ἀστρονομικῆς σάλιγγρος, τριζαυμένην από τήν ἀποτυχίαν πού ἀρέμετε τήν ἄχαριν ὑπηρεσίαν μου.

— Αλλά μήπως ἐνόμισες, τῆς λέγω, ὅτι θά εἴχῃς τήν τύχην τῆς κλίμακος τοῦ Ἰακώβ διά νά βλέπῃς ἐπάνω σου ἀνεβοκατεβαίνοντας ἀργέλους; Αἰλλῶς τε τότε δέν ἐπρόκειτο περί πραγματικότητος, ἀλλά περί συμβολικοῦ ἐνυπνίου—καθὼς ὑποθέτω ἕνεκα τῆς συγγενείας σου πρὸς τήν σκάλαρ τοῦ Ἰακώβ θά γινώσκῃς πολὺ καλά.

Αἰλλᾷ θέλω ἀκόμη νά μού ἐξηγηθῇς σαφέστερα πόθεν προέρχεται ὅλη αὐτή ἡ δυσθυμία σου, ἐκτός καί ἂν ὑποθέσω ὅτι εἶσαι ένα γυνώγονον ἐργαλεῖον πρώτης τάξεως.

— Απερττίας κρείε μοι ἐκτελῶ με τήν μεγαλειτέραν προθυμίαν τῷ ἔργῳ μου. Καί ὡς φαίνεται δέν ἐννοεῖς τίποτε ἀπ' οὗ, τι βλέπεις.

— Ναί, τῷ ὁμολογῶ ὅτι δέν ἐννοῶ τίποτε. Ἴσως λυπεῖσαι διά τῷ βάρος τῷ ἀνυπόφορον πού ἐσωρεύθῃ στοὺς λευκοὺς τοίχους τῶν μαγαζιῶν μας;

— Ἀργήσας πολὺ νά με καταλάβῃς.

— Α! τότε εἰλα νά κουβερτιάσωμε στενότερα διότι βλέπω ὅτι σέ, ἀνόργανος ὤλη, εἶσαι ἱκανὴ νά μὴ ῥήσῃς εις τὰ μυστήρια τῆς ἀντιλήψεως σοῦ καί νά με διδάξῃς πράγματα πού ἔχω, ὁ ἄνθρωπος, δέν κατώρθωσα μὰ τήν Καλαισθησίαν, οὔτε καί νά τὰ φαντασθῶ.

— Σάν νά μού φαίνεται ὀλίγον περιττὴ ἡ ὁμολογία σου αὐτή διότι ἄλλως θά ἐπρόλαμβαναι αὐτὴν τήν βαδύλογίαν τῶν νοσηρῶν καί τῶν χαλατῶν, πού ἐρριμώθησαν ἀπάνω

ἀπὸ τῶν πόρτες τῶν μαγαζιῶν.

— Ναί, ἀλλ' εἶμαι ἐντελὲς ἀνέκθυρος ἐγὼ, κυρία μου, ἀπὸ αὐτὰ πού μού καταγγέλλεις.

— Τὸ ἴδιο κάνει. Ἀνθρώποι εἶναι καί στήν Ἀστρονομίαν σάν κ' εσέ. Ποιὸς με βεβαιώνει ὅτι καί σὺ δέν θά ἔκαρες τὰ ἴδια;

— Μὰ εἴναι τίποτε κακόν; Τοῦλάχιστον δέν χαίρεσαι πού βγήκε τὸ προαιώνιον στίγμα τῶν ξερογλώσσων ἐπιγραφῶν;

— Ἐβγήκε τὸ στίγμα αὐτὸ γιὰ νά προστεθῇ ένα νέο—τοῦ ἀλλήλοκαβαλλικεύματος καί ἀλλήλογρονθοκοπήματος ὅλων τῶν εἰκοσιτεσσάρων ἡμερίων τοῦ ἀλφαβήτου τοῦ μακαρίτου Φοίνικος. Ἀγῆσε τήν ἔξοχον ἀνορθογραφίαν. Καί ἀπὸ τήν πρώτην διάταξιν τῆς ἡ Ἀστρονομία θά ἔπρεπε νά τὰ καθορίσῃ εις τρόπον ὥστε ἡ δεύτερη νά εἶναι περιττή. Τὰ ἐνδεχόμενα συμβῆναι, πού λέτε σεις οἱ γραμματισμένοι, δέν τὰ πῆρε εἶδησι. Καί διὰ τοῦτο εὐρέθη ἀναγκασμένη νά ἐκδώσῃ καί δευτέραν διάταξιν εἴτε ἀναιρετικήν, εἴτε συμπληρωματικήν τῆς πρώτης, ἡ οποία ἐβγαλε σὺ γὰρ τοιοῦτον τραγέλαστο.

— Μὰ...

— Μὲ συγχωρεῖς γίλε μου γιὰ τώρα. Ἐρχεται ὁ μουντζουρωτής μου νά με κοουβελίσῃ καί πού ἄλλο γιὰ νά γράψω κάποιον ἄλλον ὑπεύθυνον συντάκτην. Ἄν παραστῇ ἀνάγκη ἀργότερα μπορεῖς νά ἔλθῃς εις ἀναζήτησί μου καί τότε λέμε καί τὰ ρέστα.

Ὁ μουντζουρωτής τῆς ἐπλησίασε. Ἐλάτῃς τὸ πρῶτο σκαλοπάτι κ' αἶφνης ἠκούσθη ἑνας ὁξὺς τριγμός. Ἦταν ὁ σσεταγμός τῆς.

Ω—μέγα.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Δίσχος. Στὸ Μνημόσυνον τοῦ Καποδίστρια, πού ἔγινε τὸ παρελθόν Σάββατο στήν Μητρόπολιν, οὔτε ἓνα Σωματεῖο. Καίτοι πρᾶσεκληθῆσαν. Τέτοια συναίεθησι καθήκοντος ἔχουν οἱ κύριοι πολυώνυμοι πού τὰ διεκδύουν. Ἔτσι δέ, οἱ κύριοι αὐτοί, γίνονται παραίτιοι νά γινώμεθα ρεζίλι στοὺς παρεπιδημοῦντας ξένους. Καί οὔτε ἓνας ἄνθρωπος νά εἰπῇ δύο λόγια. Δέν εὐρέθηκα κανεῖς. Ἄν ὁ Δήμαρχος τῶν 324 ψήφων, πού ἀντιπροσωπεύει τὸν τόπον, δέν ξέρει νά μελήσῃ ὡς ἀνέθετε σέ κανέναν ἄλλον. Ἄς ἐδᾷς κανέναν ἄνθρωπον νά τοῦ γράψῃ λίγα λόγια νά τ' ἀποστηθίσῃ καί νά τὰ διαβάσῃ. Ὅχι ὅμως αὐτὴ ἡ βουδαμάρια.

Αν ἔλειπε τὸ Ἐκπαιδευτήριον τοῦ κ. Βλάχου,—πού πάντα ἐτελοῦσε ἴδιο Μνημόσυνο, ὅταν ἡ καμαρωμένη Δημοτικὴ Ἀρχὴ δέν τὸ ἔκανε—πού με τὰ παιδιὰ του ἔστειλε καί ένα στεφάνι, τὸ Σχολεῖο τοῦ κ. Ψούρη καί τὰ δημοτικὰ Σχολεῖα, τὸ Μνημόσυνο θά ἦταν μία ἀληθινὴ παρωδία. Ὁ Καποδίστριας, θά ἠμπορούσε κανεῖς νά παρατηρήσῃ, δέν ἔχει ἀνάγκην πομποδῶν ἐπιδείξεων διά νά πιστωθῇ ἡ πρὸς αὐτὸν εὐγνωμοσύνη τοῦ ἔθνους, ἀλλ' ἀφοῦ περικεῖται περὶ καθήκοντος ὀφειλομένου πρὸς τὸν πρῶτον καί μέγιστον τῶν Ἐθνομαρτύρων τῆς ἐλευθερωθείσης Πατρίδος, ὡς τελεῖται, ἡ ὑπὲρ αὐτοῦ ἐπιμνημόσυτος δέσις, ἀντιζία τοῦ μεγαλείου τῷ ὁποῖον αὐτὸς ἀντιστάθηκεν.

Τὸ ἐπεισόδιον τὸ ὁποῖον ἔλαβε χώραν μεταξὺ τοῦ ὑγειονομικοῦ ἱατροῦ κ. Τζουλάτη καί τοῦ ὑποστράτηγου κ. Παπούλα κατελύπησεν ὀλόκληρον τήν κεκυραϊκὴν κοινωνίαν. Ὁ ὕβρισθεις ἐπιστήμων, διότι, ἐν τῇ ἐκτελέσει τοῦ καθήκοντός του, δέν ἔστρεψε νά ἐλευθεροκοινωνήσῃ τὸ αἰμόπλοιον, οὐ ἐπέβαινεν ὁ κ. ὑποστράτηγος, μέχρως ὅτου ἐξακριβωθῇ τὸ νόσημα, ἔξ οὗ ἔπαυσε καί ἀπέθανε κατὰ τὸν πλὺν εἰς ἓκ τῶν ἐπιβατῶν, ὁ ἐπιστήμων οὗτος ἀπολαύει τῆς κοινῆς ἐκτιμήσεως ἔντε τῷ ἐπιστημονικῷ κόσμῳ τῆς Κερκύρας καί τῇ λοιπῇ κοινωνίᾳ, ἧς εἶναι ἐπὶλεκτον μέλος, δέν ἀμφιβάλλομεν δέ ὅτι πρῶτος ὁ κ. ὑποστράτηγος θά ἐλυπήθῃ διότι, ἐν ἱστιγμῇ ἀδίκου ὀργῆς, παρεφέρθη κατὰ τρόπον μὴ ἀρμοῦντα.

Αλλὰ τὸ ἐπεισόδιον τοῦτο ὀφείλει νά διδάξῃ τοῦς ἀρμοδίους, ὅτι καθήκον ἔχουσι νά προσηγορεύωσι τοῦς ὑγειονομικοὺς ἱατροὺς ἀπὸ τοιοῦτον εἶδος ἀδίκους ἐπιθέσεις. Ἐκ τῆς ἐλευθέρας ἐπικοινωνίας αἰμοπλοίου ἐξαρτᾶται ἡ ὑγεία ὀλοκλήρου πόλεως, ὅταν μέλιστα ἐπὶ τοῦ αἰμοπλοίου τοῦτου ἀποθνήσκῃ, κατὰ τὸν πλῆθ, ἔξ ἀγνώστου νοσήματος, εἰς πῶν ἐπιβατῶν. Ἀλλοίμοιον δέ ἐὰν ἐγκαιριασθῇ ἡ ἀρχὴ ὁ ἐκτελῶν τήν ὑπηρεσίαν τοῦ ἱατροῦ, νά ἐνδυναμώσῃ τὴν ἐπείλῃ ὀφονδίσια ἐπείσομένου ν' ἀποθνήσκῃ ἐπιβάτου, ἔγω καί ἐὰν ὁ ἐπιβάτης οὗτος εἶναι ὑποστράτηγος.

Ως μία ἔντονος δὲ διαμαρτυρία τῆς κεκυραϊκῆς κοινωνίας καί ὡς μία ἐκδήλωσις ὑπερέχου τιμῆς καί εὐγνωμοσύνης, ἐκ μέρους αὐτῆς, πρὸς τὸν διακεκριμένον ἱατρὸν, τὸν μετὰ τὴν εὐσυνειδησίαν μερικνῶντα ὑπὲρ τῆς ὑγείας τῆς, ὡς χρησιμεύωσιν αἱ γραμμαὶ αὐταί, ἀπηχοῦσαι τὰ αἰσθήματα ὀλοκλήρου τοῦ τόπου, μὴ δυναμένου νά ἐπιδοκιμάσῃ οἰανδήποτε καί παρ' οἰουδήποτε προερχομένην, ἀνθαίρετον ἐπέμβασιν εἰς καθήκοντα, εἴτινα ὁ νόμος ἀξιοῖ νά τηροῦνται θρησκευτικῶς χάριν αὐτοῦ τοῦτου τοῦ γενικοῦ συμφέροντος.

Διεξάγεται, μετὰ τινος ἡμέρας, ἐν Ἰωαννίνοις ἡ δίκη κατὰ τοῦ ιδιοκτήτου τῆς "Ελπίδος", κατόπιν μηνύσεως τοῦ κ. Βλάχου, ἐπιδόσεως κατὰ τὸ προεκλογικὸν στάδιον, δι' ἐξυβριστικὸν καί συκοφαντικὸν δημοσίευμα, τὸ ὁποῖον κατεχώρησε ἡ συνάδελφος καί τὸ ὁποῖον ἔβριγε τὸ ἄτομον τοῦ κ. Βλάχου. Ἡ μήνυσις ἐπεδόθη τότε κατὰ τοῦ κ. Παπατικῆλα, διότι τὸ καταγγελλόμενον δημοσίευμα δέν ἔφερε τήν ὑπογραφήν τοῦ συντάκτου του, ὁ δὲ ιδιοκτήτης τῆς "Ελπίδος" παρουσιάσθη αὐτὸς ὡς ὑπεύθυνος τοῦ ἐλλειροῦ ἐκείνου λιβελλογραφήματος.

Καί ἔως ἐδᾷ τὸ πρᾶγμα, τυπικῶς, εὐρίσκειται εἰς τὸν δρόμον τοῦ Θεοῦ ἡτο ὁ μὴ εὐχῆς ἔργον ἐὰν ἡ κοινωνία τῶν Ἰωαννινῶν ἐμάρθαιεν, ὅτι ὁ μόνος οὐσιαστικῶς ἀνεύθυνος τοῦ δημοσιεύματος ἐκείνου εἶναι ἀκριβῶς ὁ ἐνὼπιον αὐτῆς προσαγόμενος ἵνα δικασθῇ, ὡς ὑπεύθυνος τῆς γενομένης συκοφαντίας καί ἐξυβρίσεως. Οἱ συντάκται τοῦ ἄρθρου, μὴ τολμῶντες ν' ἀναλάβωσιν αὐτοὶ τὴν εὐθύνην τῆς συκοφαντικῆς ἐκείνης ἐπιθέσεως, ἀντιφύονται διόθεν ἐνὸς οἴου ὀλοκλήρου ὀλοκλήρου, νηπιζόντες, οὕτω, ὅτι εὐρίσκονται ἀντιφύγοντες τὸν ὀλοκλήρου ὀλοκλήρου.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

ΣΤΗΛΗ ΠΟΙΗΣΕΩΣ

Η ΑΝΑΧΩΡΗΣΙΣ ΕΦΕΔΡΟΥ

Μάνα... με κραάει, ή Πατρίδα πάλι
Μάνα... θά φήγω πάω νά πολεμήσω
Δαφνοστεμμένη νίκη, αν δέν σοῦ φέρω
κατόρα δός μου, νά μή ξαναγυρίσω,
παρά νά με εἰδῆς, γυρμένο τό κεφάλι
καί Νικητής, νά μή γυρίσω πάλι.

Ἡ ἀνδρειωμένη μου καρδιά, ποῦ πόθους
[κρύβει,

τρόπο γυρεύει, γιά νά ξεχειλίση
καί αν τό σκληρό, τό βόλι τή περάση
τό αἷμα, ποῦ στό χώμα θέ ν' ἀφίση
σπόρος τρανός, θέ νά βλαστήση πάλι
καί λευθεριά, θέ νά θερίσουν οἱ ἄλλοι

Μή λυπηθῆς, Μανούλα ποῦ σ' ἀφίνω
κι' ἄλλη φορά, στό κόσμο μοναχή σου,
ἔχεις τρία χρόνια τώρα συνηθίσῃ
νάσαι χωρισμένη ἀπ' τό παιδί σου,
Μόνο προσεύχου, ἀπό τήν ἄγρια πάλη
νά σοῦ γυρίσω, στή γλυκειά σου ἀγκάλη
... Ἀλλ' αν μοῦ τῶχει, ή τύχη μου

[γραμμένο
σέ σκλάβα γῆ, νά πέση τό κορμί μου,
στά χόρτα, στά θυμάρια, καί στή φτέρη,
Μανούλά μου νά σβύση καί ή πνοή μου,
Μή λυπηθῆς... παρά προσεύχου πάλι
Ἑλλάδα, νά σοῦ φέρουν ποῖο Μεγάλη...

Ζάκυνθος

Ἄγγελος Σαλούτσης

οὕτω αὐτοί τήν εὐθύνην καί κριβόμενοι ὁ
πισθεν ἐνός τύπου διαφεύγουσι τήν ποινικήν
καταδίωξιν.

**

Τό πρᾶγμα δυστυχῶς ἐν Κερκύρα εἶναι σύνη-
θες. Οἱ ιδιοκτῆται τῶν πλείστων Κερκυ-
ραϊκῶν ἐφημερίδων εἶνε ἄνθρωποι τίμοι μὲν
καί εὐυπόλητοι βιοπαλαισταί, οὐδεμίαν ὅμως
σχέσιν ἔχουσι μέ τὰ γράμματα καί τήν δημοσιο-
γραφίαν. Καί ὅπισθεν αὐτῶν κρύπτεται, συνή-
θως, ὁ οἰοσδήποτε παληάνθρωπος, ὁ ὁποῖος ἐν-
νοεῖ, ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς καί ἀνευθύτως, νά συκο-
φαντῇ καί νά ὑβρίσῃ τόν ἄλλον. Τό θάρρος τῆς
γνώμης, τό ὅποιον πρέπει νά χαρακτηρίζῃ τοὺς
θέλοντας νά κατέρχωνται εἰς τήν δημοσιογρα-
φίαν, εἶναι πρᾶγμα τελείως ἄγνωστον δυστυχῶς,
ἐν Κερκύρα. Καί ὁ κάθε ὑβριστής, ὁ ὁποῖος θέλει
νά ἐπιτεθῇ κατὰ τοῦ ἄλλου, καλύπτεται ὅπισθεν
τῆς εὐθύνης ἐνός ἐκ τῶν θυμίων τούτων, διὰ
νά παρακολουθήσῃ κατόπιν, ἡλιθίως καί κακοή-
θως γελῶν, ἀπ' τὰ παρασκήνια τήν ποινικήν τι-
μωρίαν τοῦ θύματος.

**

Διὰ τοῦτο ἀκριβῶς ἔχομεν ν' ἀνευθύνω-
μεν μίαν συμβουλήν εἰς τοὺς ιδιοκτῆτας
τῶν Κερκυραϊκῶν ἐφημερίδων. Ἀφοῦ ἀπε-
φάσισαν νά μετέρχωνται τὸν δημοσιογράφον
χωρὶς νά ἔχουν τὰ ἀπαραίτητα πρὸς τοῦτο
στοιχεῖα καί ἀφοῦ νομίζουν ὅτι τήν ἐφημε-
ρίδα τὴν δύνανται νά τήν ἔχουν ὡς μίαν
οἰανδήποτε ἄλλην ἐπιχείρησιν, ἃς φροντίσουν
τοῦλάχιστον νά ζητῶν τὰς ὑπογραφὰς ὧν
ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ἐπιθυμοῦν νά δημοσιεύουν
εἰς αὐτὰς τὰ ἄρθρα των. Ἄν ὅχι ἄλλο θά ἔ-
χουν τοῦλάχιστον δίπλα των εἰς τὸ ἑκατο-
στον καὶ τὸν οὐσιαστικῶς ἀπευθυνόν
οἰονδήποτε ἐπιληψίμον δημοσιεύματός, ἀφοῦ
δὲν εἶναι εἰς θέσιν αὐτοὶ μόνον των, νά ἀν-

νοήσουν τὸ ἐπιληψίμον τοῦτο. Ἐπεὶ δὲ γλυ-
τώσῃ καί ή κοινωνία ἀπὸ πολλὰς ἀληθινὰς
πληγὰς, αἱ ὁποῖαι μολύνουν, κάθε τόσον, τὸν
ὄργανισμὸν τῆς.

ΚΑΠΟΙΟΣ

ΟΙ ΠΙΤΥΣΜΕΝΟΙ ΜΕ ΣΟΦΙΑΙΣ

Κάποιοι—ποῦ φήμη ἀπόκτησαν, ὅτ' εἶναι
[σπουδασμένοι
ἔχοντας μ' ὀλοστροφύλλαις ιδέαις τὸν νοῦν γε-
[μάτον,
καί με σοφίας ἄλευρα τήν ὄψιν πιτυσμένην,
θέλουν νά φαίνωνται σοφοὶ καί ἔξυπνοι ὡς τὸν
[γάτον,
καί τρισεταφιλόσοφοι (*) γράφοντας γιά...
[γκιουβέτσι,
φτιάνοντας γλώσσαν—στό ταπὶ τοῦ φούρνου—
[κοκκορέτσι.

— — —

Γλώσσαν, ποῦ εἶναι ἀλλόκοτη, π' οὔτε κι'
[αὐτοὶ γνωρίζουν
ποῦ μοιάζει με περιπερινίκης κι' ἀρμένικης, μοῦ
[φαίνεται:
μέ σάλσα φραγκοτούρκικην συχνὰ τήν καβουρ-
[δίζουν,
κενώνουν δ' ἓνα... φαγητό, ποῦ... ξέρασμα
[ἀπογίνεται.
Λαλοῦν καί γράφουν γιά γλώσσας (**) τήν
[ἀμωμὴν οὐσίαν,
λέγεται δὲ ποῦ ἐσύστησαν καί πλήρη Γερουσίαν.

— — —

Σάν τήν ἰδοῦμε δρῶσαν δὲ, τότε καί ἡμεῖς
[θα βάλλωμεν
εἰς κίνησιν τὰ ὄργανα τὰ μουσικὰ ἵνα... ψά-
[λωμεν.

Πελάγιμων.

(*) Ὅρα λεξικὸν Μαλλιαροσύνης ὑπὸ Β. ἑκ-
δοσῆς Παρισίων.

(**) Ἐπίσης,

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ
ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΥΤΟΝΟΜΟΝ

Ἀργυρόκαστρον.—Μᾶς γράφουν ἀπὸ
τὴν Σαμαρίναν τῶν Γρεβενῶν, ὅτι, πρὸ ἡμε-
ρῶν, ἐνηργήθησαν ἔρανοι ὑπὲρ τοῦ Ἀυτονο-
μικοῦ Στρατοῦ τῆς Ἠπείρου. Οἱ φιλοπά-
τριδες κάτοικοι τῆς ὥραιότατης ταύτης Μα-
κεδονικῆς κοινότητος, προθυμότατα προσέ-
φεραν ἐνδύματα, τὰ ὁποῖα, ἀφοῦ ἀνῆλθον εἰς
ἐκαιοποικτικὸν ἀριθμὸν, παρέδωκαν εἰς τὸν
ἐκεῖ εὐρισκόμενον ἀντιπρόσωπον τῆς Αὐτο-
νόμου Κυβερνήσεως κ. Ἰωάν. Δόβαν.

Παράλειψις ἤθελε γίνῃ ἐὰν δὲν ἐγένετο
γνωστὸν, ὅτι οἱ πρωτοστατήσαντες τοῦ ἐράνου
ὑπῆρξαν οἱ διδασκαλοὶ τῆς κοινότητος κ. κ.
Ἰωαννῆτας καί Ζῆκος.

Εἰς τε τοὺς κατοίκους καί διδασκάλους
ἐκφράζομεν ἐγκάρδια συγχαρητήρια.

**

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΟΥ ΚΑΡΟΛΟΥ
ΤΗΣ ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ

Εἶνε γνωστὸν ὅτι ὁ θάνατος Βασιλέως τῆς
Ρουμανίας Κάρουλος ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν με-
τέβαινε τὸ θέρος εἰς Ἀμπατζίαν καί διέ-
τριβε χάριν τῆς ὑγείας τοῦ ἐκεῖ τῆς ἐκεί τῆς ἐκεί

λαν ε' Ἀντζολίνα. Εἰς τήν βίλλαν αὐτὴν ἐ-
γένετο κατὰ τὸ 1900 καί ή ἱστορικὴ συνάν-
τησις αὐτοῦ μετὰ τοῦ ἀειμνήσιου Βασιλέ-
ως ἡμῶν Γεωργίου. Ἐκτοτε παρήλθον πολ-
λὰ ἔτη χωρὶς ὁ Κάρουλος νά λείψῃ ποτὲ
ἀπὸ τήν ρομαντικὴν βίλλαν τῆς Ἀμπατζίας
εἰς τὸ πάρκον τῆς ὁποίας φυτεται ἀκόμη ἐν
πεύκον φυτεὸν ἐκεῖ ὑπὸ τῆς πρώτης βα-
σιλείας τῆς Ἑλλάδος Ἀμαλίας, ὡς ἐνεπί-
γραφος πλάξ παρὰ τὴν ῥίζαν τοῦ δένδρου
τοποθετημένη μαρτυρεῖ. Ἀπὸ ἐξαετίας
ὅμως καί πλέον ὁ Κάρουλος δὲν μετέβαι-
νεν εἰς Ἀμπατζίαν. Τὶ εἶχε τάχα συμβῆ;
Ἐν ἐπεισὸδιον δυσάρεστον. Ὁ Κάρουλος,
ἀναχωρῶν πρὸ ἐξαετίας ἐξ Ἀμπατζίας εἶχε
δωρήσει, ὡς πράττουν ὅλοι οἱ ἐστεμμένοι,
εἰς τὸν τότε διοικητὴν Τεργέσιης πρίγκηπα
Χοελλόε ἐπισκεφθέντα τὸν Βασιλέα κατ' ἀ-
νωτέραν ἐντολήν, μίαν χρυσὴν σιγαροθή-
κην. Ἄν δὲν ἀπατώμεθα. Ὁ πρίγκηψ δὲν
δὲν ἐδέχθη τὸ δῶρον, δηλώσας ὅτι ἐπεσκέ-
φθη τὸν Βασιλέα ὡς ὑπάλληλος τοῦ Κρά-
τους, καί δὲν ἔπρεπε δι' αὐτὸ ν' ἀμειβθῇ
ἔστω καί διὰ τοιούτου βασιλικοῦ δώρου. Ὁ
Κάρουλος δυσηρεστήθη διὰ τὴν προσβολὴν,
ἀλλὰ δὲν ἐζήτησε τὴν τιμωρίαν τοῦ Χοε-
λλόε. Ἐπαυσεν ὅμως ἔκτοτε νά μεταβαίνει
εἰς τὴν Ἀμπατζίαν, καί δὲν ἤθελε πλέον νά
σταματᾷ ἐν Βιέννῃ ὅσας διήρχετο ἐκεῖθεν.
Ἦτο καί αὐτὸ μία ἐκδικησις, ἀλλ' ἀνταξία
βασιλέως.

Ὁ Κάρουλος τῆς Ρουμανίας ὄφειλεν εἰς
τὸν ἀειμνήσιον Βασιλέα μας Γεώργιον
μίαν ἐπίσκεψιν. Ἐμενε δι' αὐτῆς χρεώ-
στης ἀφ' ἧς ἐποχῆς ὁ Βασιλεὺς Γεώρ-
γιος ἐπεσκέφθη αὐτὸν εἰς Ἀμπατζίαν ἐπι-
βαίνων τῶν «Φαρῶν» με κυβερνήτην τὸν
τότε πλοίαρχον καί νῦν ἀντιναύαρχον Κουν-
τουριώτην. Ὁ Κάρουλος εἶχε προλάβει ὅμως
καὶ ἐζήτησεν ἐκ τῶν προτέρων συνώμην
παρὰ τοῦ Γεωργίου διὰ τὴν παράλειψιν, ὅ-
ποσθεὶς ὅτι θ' ἀνταπέδιδεν εἰς Ἀθήνας
τὴν ἐπίσκεψιν μόλις θὰ ἐπήρχετο ή ἐνω-
σις τοῦ σιδηροδρόμου Θεσσαλονίκης. Ἀλ-
λως δὲν ἦτο δυνατὴ ή ἀντεπίσκεψις, διότι
ὁ Κάρουλος... ἐφοβέτο τὴν θάλασσαν.
Ὁρῶμεν εἰς τὸν Βασιλέα ὅτι διὰ θαλάσ-
σης δὲν εἶχε ταξειδεύσει ποτέ. Καί ἔλεγε
τὴν ἀλήθειαν.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Κύριος μεσῆλιξ, με ἄριστα συστα-
τικά καί με τελείαν μόρφωσιν, ζητεῖ
οἰανδήποτε ἐργασίαν, εἴτε εἰς Ἑμ-
πορικὸν ἢ Βιομηχανικὸν Κατάστημα,
εἴτε εἰς οἰανδήποτε ἄλλην ἐπιχείρη-
σιν.

Πληροφορίαι δίδονται εἰς τὸ Γρα-
φεῖον τῆς «Ἀναγεννήσεως».

Τὰ ἐν Γαρίτση Νοματουργεῖα

Τὸ ἐν Γαρίτση Νοματουργεῖα

Τὸ ἐν Γαρίτση Νοματουργεῖα

Τὸ ἐν Γαρίτση Νοματουργεῖα

ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΟΔΟΧΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΣΠΥΡΟΥ ΜΑΝΙΑΚΗ ΚΕΡΚΥΡΑΣ

(Γραφεία κάτωθι του Αυστριακού Πρακτορείου)

Αντιπροσωπεύει δι' ὅλην τὴν Ἑπτάνησον καὶ Ἡπειρον διαφόρων Βιομηχανικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ὄρων. — Παραγγελιοδοχικαὶ ἐργασίαι προμηθείας ὁλωνδήποτε βιομηχανικῶν καὶ ἔμπορικῶν προϊόντων. — Μηχανήματα. — Ποδήλατα. — Βενζινομηχαναὶ. — Ἡλεκτρικαὶ Μηχαναὶ κ.τ.λ. τῶν μεγαλητέρων Εὐρωπαϊκῶν Ἐργοστασίων. — Βενζίναι. — Ἐλαία. — Ὀρυκτέλαια. — Ἀλείμματα Αὐτοκινήτων. — Καουτσούκ Μεγάλου Ἀγγλικοῦ Ἐργοστασίου CEINCHER. — Ἀλευρα κυλινδρικήλου Ἡσαῖα. — Ποτὰ Μεγάλου Ἐργοστασίου Ν. Ε. Κοτσώνη Πειραιῶς. — Ὀλοι διάφοροι, Ρητινίτης, Κρήτης, Δευκάδος, Σάμου κτλ. — Ἐσέντζαι, Αἰθέρια Ἐλαία καὶ Χημικὰ Προϊόντα τοῦ μόνου ἐν Ἑλλάδι Ἐργοστασίου Χρ. Γκραιν.

Διαρκὴς παρακαταθήκη Βενζίνης.

ΤΥΡΟΣ ΝΩΠΟΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΠΑΧΥΤΑΤΟΣ

Ἐν τοῖς καταστήμασι Μαργαρίτη πωλεῖται χονδρικῶς καὶ λιανικῶς τυρὸς Μακεδονίας παχύτατος, πάντοτε νωπότητος, διατηρούμενος ἐν ζυγαίῳ, χωρὶς νὰ υφίσταται ἐκ τῆς θερμοκρασίας τῆς ἐποχῆς οὐδεμίαν ἀλλοίωσιν, ὥς συμβαίνει εἰς τὸν ζυμωτὸν τυρὸν.

Μὲ τοὺς καταστηματαρχὰς πώλεως καὶ ἐξοχῆς γίνονται ἰδιαίτεραι συμφωνίαι.

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΠΑΣΧΟΝΤΑΣ ΑΠΟ ΚΑΛΟΥΣ

Ὁ υἱὸς τοῦ ἀποθανόντος γνωστοῦ Πέρετζ, τοῦ μετὰ τοσαύτης ἱκανότητος χρησιμεύσαντος ὡς θεραπευτοῦ τῶν Κάλων, συνεχίζει τὸ ἔργον τοῦ πατρὸς του, μετ' ἴσης ἐπιμελείας καὶ ἀποτελεσματικότητος. Οἱ θέλοντες νὰ καλέσωσιν αὐτὸν παρακαλοῦνται ν' ἀπευθυνθῶσιν εἰς τὸ γνωστὸν Ἐμπορικὸν Κατάστημα τοῦ κ. Ἀλεξ. Μόρδου Ζαφείρου.

ΤΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ «ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΕΩΣ»

Ἐν τῷ καλλιτεχνικῷ τυπογραφείῳ τῆς «Ἀναγεννήσεως» πλουτισθὲν ἐσχάτως διὰ καινουργῶν στοιχείων διαφόρων τύπων, ἀναλαμβάνει οἰανδήποτε τυπογραφικὴν ἐργασίαν εἰς συμφερούσας τιμὰς.

Ἱεροψάλτης Ἀναστάσιος Μανέτας ζητεῖ θέσιν οἰανδήποτε Ἐκκλησίαν ἐνταῦθα.

Πληροφορίαι παρ' ἡμῶν.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ

Εἰς συμφέρουσαν τιμὴν τριτόροφος οἰκία μὲ πρόσοψιν πρὸς τὴν ὁδὸν Βουθρωτοῦ, ἐναντι τῆς οἰκίας τοῦ πρώην Δημάρχου κ. Κόλλας καὶ τῆς οἰκίας Μηλιαρέση.

Πληροφορίαι εἰς τὸ γραφεῖον τῆς «Ἀναγεννήσεως».

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Ι. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚῃ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Προϊόντων Ἑλλάδος καὶ Ἀνατολῆς

ΕΞΑΓΩΓΗ

Δημητριακῶν καρπῶν καὶ λοιπῶν εἰδῶν

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ: «Νικολόπουλον Ἐμπορον» Θεσσαλονίκην

ΠΑΝΡΟΦΟΡΙΑΙ

Ἑθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος

(18)

Θεσσαλονίκη

ΕΜΠΟΡΙΚΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ

Στοιχεῖα ἔμποριον καὶ διαχειριστικῆς Καταστηχογραφίας καὶ ἀπολογισμῶν διηκογραφίαν, λογισμογραφίαν, Ἀμερικανικὸν σύστημα, ὡς ἐπίσης ἀπλοῦν σύστημα διὰ μικροεμπόρων, καταστηματαρχὰς, κ.τλ.

Διδάσκονται παρὰ τοῦ διακεκριμένου περὶ τὰ τοιαῦτα κ. **ΞΕΝΟΦ. Ι. ΜΑΙΛΚΕΛ** Λογιστοῦ Ἑλληνιστῆ, Γαλλιστῆ καὶ Ἰταλιστῆ.

Ἀναδέχεται καὶ πᾶσαν σχετικὴν λογιστικὴν ἐργασίαν ἰσολογισμῶν, ἐκκαθαρίσεων διαλύσεων. (Liquidations,) πτωχεύσεων. Τήρησιν βιβλίων, λογαριασμοῦ ἐργολαβίων, μετοχικῶν ἐπιχειρήσεων κ.τλ.

Τελεία ἐμπορικὴ μόρφωσις τῶν νέων βεβαιωθείσα ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Καθιστῶμεν γνωστὸν εἰς τὸ Κοινὸν Κερκύρας, ὅτι εἰς τὸ ἀρτι συσταθὲν Οἶνοπωλεῖον **ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΑΡΜΕΝΗ**, πρώην Ὀδοσσεῶς Ρίκου, κείμενον εἰς τὸ Καντόνι Μπίξη, πωλοῦνται Οἶνοι ἀρίστης ποιότητος εἰς Φιάλας καὶ εἰς χεῖμα, οἱ μὲν μαῦροι πρὸς 30 λεπ. τὸ καρτόνισον, οἱ δὲ ἄσπροι πρὸς 36 λεπ. τὸ καρτόνισον.

Ἀπλὴ ἐπίσκεψις εἰς τὸ αἰὼ Οἶνοπωλεῖον ἀρκεῖ νὰ βεβαιώσῃ τὰ λεγόμενά μας.

ΤΡΕΞΑΤΕ ΟΛΟΙ

Τὰ ἐν Γαρίττῃ Νηματοουργεῖα Ἰούτης καὶ Κανάδεως, ζητοῦσιν ἐργατρίαν. Αἱ βουλούμεναι ἀπευθύνθωσιν εἰς τὸ γραφεῖον τῶν Ἐργοστασίων.

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ὁ ἀπὸ πλείστου χρόνου ιδιοτεύσας Ἀρχιτέκτων Δομέεικος Κυτούτσης εἰδοποιεῖ πάντα ἐνδιαφερόμενον, ὅτι ἀναλαμβάνει οἰαδήποτε ἀρχιτεκτονικὴν ἐργασίαν, ἥτοι χωροσταθμίσεις, διαγράμματα, σχεδιαγράμματα, οἰκοδομῶν καὶ παντὸς εἶδους σχέδια καὶ ἐπίσης ἀναλαμβάνει ἐργολαβικῶς κατ' ἀποκοπὴν τὰς ἐν γένει ἐργασίας πρὸς ἀνέγερσιν οἰκοδομῶν ὡς καὶ τὴν διεύθυνσιν καὶ ἐπιτήρησιν οἰανδήποτε τεκτονικῆς ἐργασίας.

Πληροφορίαι παρὰ τῷ γραφεῖῳ αὐτοῦ κειμένῳ ἐν τῇ οἰκίᾳ του παρὰ τῇ σιτοικίᾳ Μητροπόλεως.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ «ΝΕΑ ΑΓΟΡΑ»

Γεωργίου καὶ Ἀλεξ. Κωσταλέτου εἰς τὴν ὁδὸν Βασιλικῆς Πύλης εὐρίσκονται ἅπαντα τὰ εἶδη οἰκιακῆς χρήσεως ἰδίᾳ δὲ ἀρίστης ποιότητος σκευὴ Ἀλλουμινίου καὶ σμάλτάτα **ΕΝΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ**

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Εἰς τὸ ἐνταῦθα Ἐργοστασίον

ΧΕΙΡΟΚΤΙΩΝ

Νικολάου Χωραφῆ

ἐναντι ἐμπορογραφείου κ. Ἐδστ. Σολδάτου

Ζητοῦσιν Ἐργατρίαν

(Ἐκ τοῦ Γραφείου)

ΕΜΒΟΛΟΓΙΟΝ ΟΙΝΟΥ ΛΕΥΚΟΥ ΠΑΛΗΝΗΣ

ΚΤΗΜΑΤΩΝ Μ. ΚΑΛΑΦΡΟΝΑ ΑΘΗΝΩΝ

Α.	Δρ.	π.	καρτόνισον	70 μετὰ τῆς φιάλης
1	14	7	δρμ.	2.45 ἀνευ τῆς Δαμιτζάνας
2	11	11	δρμ.	3.85
3	16	16	δρμ.	5.60
4	20	20	δρμ.	7. —
5	32	32	δρμ.	11.20
6	120	32	δρμ.	38.40 ἀνευ τοῦ Βαρελίου.

καρτόνισον 1 14 7 11 16 20 32 120
δρμ. δρμ. δρμ. δρμ. δρμ. δρμ.
ἀνευ τοῦ Βαρελίου. 1 2 3 4 5
δρμ. δρμ. δρμ. δρμ. δρμ.

ἂν ἐπιστρεφόμενοι φιάλαι ἀγοράζονται ἀπὸ τῶν 20 ἐκάστη. Ἀποκλειστικὴ πώλησις ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΜΑΡΓΑΡΙΤΗ.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΕΩΦΥΡΙΟΥ